

UZASADNIENIE

Powód J. W. (1) wniósł o nakazanie pozwanej M. W. (1) opróżnienie, opuszczenie i wydanie lokalu przy ul. (...) w D.. W uzasadnieniu swego żądania wskazał, iż pozwana jest jego pełnoletnią córką. Posiada tytuł prawny do innego lokalu położonego w D. przy ul. (...), który nabyła na skutek dziedziczenia po swej babci od strony matki. W ocenie powoda, pozwana zachowuje się wobec niego nielojalnie: nie poinformowała go o podjęciu zatrudnienia, przez cołożył na jej rzecz alimenty od dłuższego czasu, w sytuacji gdy jej zarobki przekraczały jego dochody, zachowuje się wobec niego rażąco nagannie: stosuje wobec niego szykany, oczernia go przed sąsiadami i rodziną, jest wrogo do niego nastawiona. Pozwana ma 25 lat, pomimo posiadanych dochodów nie dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania, dokucza powodowi, nastawia wrogo pozostałe dzieci powoda, jest pod naciskiem byłej żony powoda, a swojej matki. Pozwana ze swą matką nakłaniają pozostałe dzieci powoda od składania przeciwko niemu fałszywych zeznań przed policją, że rzekomo pije, zanieczyszcza mieszkanie, nie myje się. Pozwana razem z byłą żoną powoda czyni tak, by przejąć lokal przy ul. (...) w D., którego głównym najemcą jest powód. Powód jest w podeszłym wieku i potrzebuje spokoju. Natomiast żyje w strachu, bo nie wie czego spodziewać się po pozwanej i byłej żonie. Pozwana zajmuje pokój z matką, razem spożywają alkohol, palą papierosy, sprowadzają towarzystwo. Jest wówczas głośno. Powód jest przez pozwaną prowokowany, zaczepiany, informowany, że pozwana zmusi go do wyprowadzki.

Pozwana M. W. (1) wniosła o oddalenie powództwa, jako zupełnie bezpodstawnego oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Pozwana zaprzeczyła, by dokuczała powodowi, czy też poniżała i go zaczepiała. Wskazała, że to J. W. (1) swoim zachowaniem, tj. stosowaniem przemocy fizycznej i psychicznej przyczynił się do rozpadu małżeństwa z jej matką M. W.. Rozwód został orzeczony z winy powoda. Także Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 24-03-2006r. w sprawie II K 160/06 skazał J. W. (1) za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. tj. fizyczne i psychiczne znęcanie się nad żoną i dziećmi. Zdaniem pozwanej powód w dalszym ciągu nadużywa alkoholu, jego naganne zachowanie spowodowało, że została wszczęta przeciwko niemu procedura Niebieskiej Karty, a wobec eskalacji przemocy w stosunku do M. W. (1) i M. W. – Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 07-09-2020r. w sprawie II K 815/20 uznał powoda winnego popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. W ocenie pozwanej pozew niniejszy jest reakcją jej ojca za wszczęcie przeciwko niemu postępowania karnego za znęcanie się psychiczne nad wspólnie zamieszkującą żoną i pozwaną M. W. (1). Pozwana przyznała, że jest właścicielką lokalu przy ul. (...) w D., po babci, jednakże postępowanie spadkowe nie zostało przeprowadzone. Poznana wskazała, iż powód nie udowodnił przesłanek do orzeczenia jej eksmisji. Dodała, iż posiada tytuł prawny do korzystania z lokalu, gdyż w umowie najmu została wskazana jako domownik.

Dnia 23 grudnia 2020r. M. W. (2) i M. W. (1) wniosły o nakazanie pozwanemu J. W. (1) opróżnienie, opuszczenie i wydanie im lokalu przy ul. (...) w D. oraz o zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu. Sprawę zarejestrowano jako I C 3547/20.

W uzasadnieniu wskazały, iż lokal mieszkalny przy ul. (...) w D. jest własnością Gminy D.. Na podstawie umowy najmu z dnia 18-05-2001r. mieszka w nim powódka M. W. (2), pozwany oraz ich córka M. W. (1). Lokal składa się z 2 pokoi, kuchni i łazienki o powierzchni 55,73 m². Powódki zajmują mały pokój o pow. ok. 15 m², a pozwany o pow. ok. 20 m². W ocenie powódek pozwany J. W. (1) swoim zachowaniem, tj. stosowaniem przemocy fizycznej i psychicznej przyczynił się do rozpadu małżeństwa z M. W.. Rozwód został orzeczony z winy powoda. Także Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 24-03-2006r. w sprawie II K 160/06 skazał J. W. (1) za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. tj. fizyczne i psychiczne znęcanie się nad żoną i dziećmi. Zdaniem powódek - pozwany w dalszym ciągu nadużywa alkoholu, naganne zachowanie spowodowało, że została wszczęta przeciwko niemu procedura Niebieskiej Karty, a wobec eskalacji przemocy w stosunku do M. W. (1) i M. W. – Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 07-09-2020r. w sprawie II K 815/20 uznał pozwanego winnego popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. Forma nagannego zachowania pozwanego: kierowanie do powódek wyzwisk, poniżania, zastraszania, wzbudzają w nich

strach, niepewność i uniemożliwiają codzienne funkcjonowanie. W ocenie powódek pozwany stosuje wobec nich przemoc fizyczną i psychiczną, co jest zachowaniem rażąco nagannym i uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. W. (1) wniósł o jego oddalenie. Zaprzeczył okolicznościom wskazanym w pozwie, w tym by nadużywał alkoholu. Wskazał, iż faktyczną winę za rozpad małżeństwa ponosi powódka M. W. (2) poprzez niekontrolowanie finansów.

Postanowieniem z dnia 05-03-2021r. połączono do wspólnego rozpoznania sprawy I C 2997/20 i I C 3547/20, celem dalszego prowadzenia pod sygn. I C 2997/20.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód J. W. (1) i M. W. (2) byli dwukrotnie małżeństwem: od 16-07-1988r. do rozvodu, orzeczonego dnia 27-03-1991r. przed Sądem Rejonowym w Olsztynie w sprawie III RC 908/89 oraz od 27-11-1993r. do rozvodu, orzeczonego z winy powoda dnia 29-10-2018r. przed Sądem Okręgowym w Olsztynie w sprawie VI RC 1122/17. Ze związku tego pochodzą trzy pełnoletnie córki: P., J. i M..

(okoliczności bezsporne)

W czasie trwania wspólności ustawowej J. W. (1) i M. W. (3) uzyskali tytuł prawny do lokalu przy ul. (...) w D. o powierzchni 55,73 m², składający się z 2 pokoi, kuchni, łazienki i przedpokoju z przynależną piwnicą, położony na 1 piętrze, w postaci prawa najmu na czas nieokreślony z zasobów Gminy w D.. Jako osoby uprawnione do zamieszkiwania w umowie wskazano: powoda J. W. (1), M. W. (2), jako żonę oraz córki: P., J. i M..

(dowód: umowa najmu z dnia 18-05-2001r. k- 108 akt VI RC 1122/17 Sądu Okręgowego w Olsztynie).

Początkowo zgodne małżeństwo J. W. (1) i M. W. zaczęło się psuć. Zdarzało się, że powód J. W. (1) nadużywał alkoholu, był wówczas agresywny wobec żony i dzieci. Z czasem agresja zaczęła się nasilać. W 2006r. powód J. W. (1) został skazany prawomocnym wyrokiem za znęcanie się nad rodziną na karę pozbawienia wolności w zawieszeniu oraz poddany pod dozór kuratora sądowego i zobowiązany do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Powód podjął się terapii uzależnienia od alkoholu. W okresie nadzoru kuratorskiego, zachowanie powoda uległo poprawie. Sporadycznie używał alkohol, nie upijał się, jego zachowanie wobec żony i dzieci było poprawne. Po tym czasie zaczęło dochodzić między małżonkami do konfliktów na tle finansowym. Pozwany nie zawsze pracował. Wówczas M. W. (3) zaciągała pożyczki na potrzeby rodziny. Pożyczki były spłacane. W grudniu 2012r. doszło między powodem i jego żoną do konfliktu, była wzywana Policja na interwencję. Powodem konfliktu były pożyczki zaciągane przez M. W.. J. W. (1) uważał, że jest oszukiwany i okradany, że pożyczki są na wydatki zbędne, na wczasy w Egipcie. W dniu 14-10-2015r. J. W. (1) i M. W. (3) wyłączyli łączącą ich wspólność ustawową małżeńską. Wymienieni zaczęli prowadzić odrębne gospodarstwa domowe. Zamieszkali w oddzielnych pokojach: M. W. (2) z córką M. w jednym pokoju, J. W. (1) w drugim pokoju. Pozostałe córki usamodzielnily się.

J. W. (1) i M. W. (3) są skonfliktowani: często dochodzi pomiędzy nimi do wzajemnych kłótni. Nie akceptują swych przyzwyczajzeń i zachowania. W 2017r. M. W. (2) wezwała Policję na interwencję, którą odnotowano jako niezasadną.

W 2017r. zarówno J. W. (1), jak i M. W. (3) wnieśli o rozwiązanie swego małżeństwa przez rozwód. Prawomocnym wyrokiem z dnia 29-10-2018r. przed Sądem Okręgowym w Olsztynie w sprawie VI RC 1122/17 orzeczono rozwód z winy powoda J. W. (1). Sąd ten oddalił żądanie M. W. o nakazanie eksmisji J. W. (1) z lokalu przy ul. (...) w D.. Wyrok uprawomocnił się dnia 05-04-2019r.

(dowód: akta VI RC 1122/17 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

W dniu 01-07-2019r. J. W. (1) wystąpił przeciwko pozwanej M. W. (1) o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie III RC 364/18 z dniem 01-05-2019r. z powodu ukończenia przez ww. studiów i możliwości utrzymania się samodzielnie. Wyrokiem z dnia 2 marca 2020r. Sąd

Rejonowy w Olsztynie uchylił z dniem 01-01-2020r. obowiązek alimentacyjny J. W. (1) wobec M. W. (1). Pozwany dowiedział się podczas rozprawy dnia 02-03-2020r., że M. W. (1) od dłuższego czasu pracuje i był tym faktem bardzo wzburzony, że nie został o tym poinformowany. Zwłaszcza, że w lipcu 2019r. powód J. W. (1) zawarł umowę kredytową w kwocie 37.752,42zł, którą to kwotę przeznaczył na potrzeby zamężnej córki J.. W dniu 02 marca 2020r. po rozprawie w sprawie uchylenia obowiązku alimentacyjnego miała miejsce wzajemna kłótnia pomiędzy J. W. (1), M. W. (3) i M. W. (1). W zdarzeniu uczestniczyła córka J. z mężem. J. W. (1) będąc po użyciu alkoholu wyzywał byłą żonę i córki oraz powiedział do M. W. „ja cię załatwię”. M. W. wezwała Policję na interwencję. J. W. (1) został zatrzymany. Natomiast dnia 03-03-2020r. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przez J. W. (1) czynu zabronionego. Prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 07-09-2020r. J. W. (1) został prawomocnie skazany za to, że od października 2019r. do 3 marca 2020r. w D. znęcał się psychicznie nad wspólnie zamieszkującymi byłą żoną M. W. (2) i córką M. W. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury w miejscu zamieszkania, podczas których używał wobec wymienionych słów powszechnie uznanych za obelżywe, zaś wobec M. W. (2) kierował groźby pozbawienia życia, które wzbudzały obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 207 par. 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na potrąceniu 20% wynagrodzenia za pracę na rzecz Fundacji (...) dla dzieci” w O..

(dowód wyciąg z rachunku bankowego w banku (...) k- 20 akt III RC 465/19 Sądu Rejonowego w Olsztynie, akta II K 815/20 Sądu Rejonowego w Olsztynie).

Aktualnie J. W. (1) zajmuje w lokalu przy ul. (...) w D. pokój o powierzchni ok. 20 m². Powódki zajmują mały pokój o pow. ok. 15 m². M. W. (1) zaciągnęła kredyt w kwocie 16.894,61 zł na remont kuchni w przedmiotowym lokalu. Za tą kwotę zakupiła zabudowę kuchenną, kafelki do kuchni i na przedpokój oraz zlew. J. W. (1) osobiście wyremontował ten lokal.

M. W. (1) jest właścicielką lokalu przy ul. (...) w D., po babci, jednakże postępowanie spadkowe nie zostało przeprowadzone. Jest to jeden pokój z łazienką i kuchnią. J. W. (1) osobiście przeprowadził w tym lokalu, będącym własnością M. W. (1), generalny remont. W lokalu tym po remoncie przez rok mieszkała córka J. W. (1) i M. W. - J. B. z rodziną. J. B. po roku wyprowadziła się z lokalu, gdyż spodziewała się dziecka i lokal był za mały na jej potrzeby. Przy wyprowadzce pomagał jej ojciec: J. W. (1). J. W. (1) pomagał córce J. B. i jej rodzinie finansowo: kupował buty dla dzieci, drobne prezenty. Córka miała z ojcem poprawne relacje.

Poprawne relacje z ojcem ma także córka Partycja W..

(dowód: zeznania świadka J. B. k- 122v – 123Partycji W. k- 124).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Żądanie powoda J. W. (1) o orzeczenie eksmisji pozwanej M. W. (1) oraz żądanie powódek M. W. i M. W. (1) przeciwko J. W. (1) o eksmisje nie są zasadne.

Rozstrzygnięcie Sąd oparł na załączonych do akt sprawy dokumentach, których autentyczność i prawdziwość nie była kwestionowana w toku procesu przez strony, ich prawdziwość i rzetelność nie budziła również wątpliwości Sądu, dlatego Sąd uznał je w całości za wiarygodne oraz wystarczające i uwzględnił je dokonując rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych.

Wskazać przy tym należy, iż drugorzędne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy miały dokumenty zgromadzone w ramach prowadzonej procedury niebieskiej karty. Dokumenty te stanowią bowiem w większości oświadczenia osób je sporządzających, w związku z czym, jako dokumenty prywatne, stanowią, w myśl art. 245 k.p.c., jedynie dowód tego, że osoby które je podpisały, złożyły oświadczenia w nich zawarte.

Sąd uwzględnił także dokumentu zawarte w aktach sprawy II K 815/20 Sądu Rejonowego w Olsztynie. Zgodnie z przepisem art. 11 k.p.c., w postępowaniu cywilnym sąd związany jest jedynie ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa.

Rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie Sąd oparł również w dużej mierze na zeznaniach świadków i stron postępowania. Przy czym zeznania stron sąd oceniał ostrożnie. Zeznania te - zdaniem sądu - wynikały wyłącznie z obranej przez nich taktyki procesowej, w związku z czym brak było podstaw do ich uwzględnienia. Ponadto sąd ma wrażenie, że oba powództwa, w szczególności powódek, miały ma celu podjęcie próby przejęcia lokalu przy ul. (...) w D., z pominięciem roszczeń J. W. (1) z tytułu podziału majątku dorobkowego obejmującego prawo najmu do ww. lokalu.

Podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowił przepis art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 150 ze zm., dalej: ustawa o ochronie praw lokatorów), zgodnie z którym współlokator może wytoczyć powództwo o nakazanie przez sąd eksmisji małżonka, rozwiedzionego małżonka lub innego współlokatora tego samego lokalu, jeżeli ten swoim rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie.

Przesłankę do zastosowania przepisu art. 13 ust 2 ustawy o ochronie praw lokatorów stanowi rażąco naganne postępowanie, które uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie. Ustawa nie definiuje pojęcia rażąco nagannego postępowania uniemożliwiającego wspólne zamieszkiwanie, jednak w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, iż pod pojęciem tym należy rozumieć wszelkie formy przemocy, w tym przemoc fizyczną i psychiczną, noszące cechy rażąco nagannego zachowania. .

Zdaniem sądu powód J. W. (1) nie wykazał istnienia przesłanki przemawiającej za nakazaniem przez sąd eksmisji pozwanej M. W. (1). Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, by wymieniona znęcała się psychicznie nad powodem, nie szanowała go, czy też naruszała mir domowy. Z zeznań świadków i stron wynika, że pozwana w tygodniu pracuje, a w weekendy wyjeżdżają z matką do swych partnerów życiowych. Pozwana sfinansowała remont kuchni i przedpokoju w przedmiotowym mieszkaniu.

Żądanie eksmisji pozwanej M. W. (1) nie jest także zasadne na podstawie przepisów o roszczeniach windykacyjnych. Zgodnie z brzmieniem art. 222 § 1 k.c. - właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Tytuł prawny, który przysługiwał M. W. (1), wynikający ze stosunków rodzinnych, jakim było zamieszkiwanie nieporadnego dziecka, na zasadzie użyczenia, wygasł na skutek osiągnięcia celu umowy: po ukończeniu edukacji, podjęciu przez ww. pracy oraz uzyskaniu tytułu prawnego do innego lokalu przy ul. (...) w D.. Na skutek usamodzielnienia się i posiadania przez M. W. (1) majątku przewyższającego wartością majątek rodziców, w tym prawa najmu do przedmiotowego lokalu, odpadła podstawa umowy użyczenia w postaci zapewnienia nieporadnemu dziecku miejsca zamieszkania i utrzymania. Jednakże prawo najmu do lokalu przy ul. (...) w D. przysługuje również M. W. (2) co najmniej w 50%. Prawo najmu do tego lokalu powstało w czasie trwania wspólności majątkowej małżonkiem J. i M. W. (2). I dlatego na podstawie art. 31 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego – o treści: z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny)- prawo to stało się prawem wspólnym, przysługującym również M. W. (2), jako współnajemcy. M. W. (2), jako współuprawniona do prawa najmu, wyraża zgodę na zamieszkiwaniu w lokalu M. W. (1), w ramach powierzchni przydzielonej jej w czasie ustalenia sposobu korzystania z lokalu (czyli w częściach wspólnych oraz przydzielonych jej w ramach ustalenia sposobu korzystania do wyłącznego użytku). Z tego powodu uznać należy, że powód J. W. (1) nie posiada legitymacji do żądania eksmisji pozwanej M. W. (1) z przedmiotowego lokalu, wobec sprzeciwu współuprawnionej M. W. (2). Zgodnie bowiem z art. 201 k.c. nawet do czynności zwykłego zarządu rzeczą wspólną potrzebna jest zgoda współwłaścicieli reprezentujących większość udziałów. A powód J. W. (1) reprezentujący 50% udziałów w prawie najmu i nie posiada legitymacji do skutecznego żądania eksmisji M. W. (1) z powodu sprzeciwu M. W. (2).

Z powyższych powodów żądanie J. W. (1) przeciwko M. W. (1) oddalono, jako niezasadne, jak w punkcie I. wyroku.

O kosztach procesu sąd orzekł uwzględniając zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i uznając powoda J. W. (1) za stronę przegrywającą proces w tej części. Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c.

i art. 108 § 1 k.p.c., zasądził w punkcie II sentencji wyroku od powoda na rzecz pozwanej zwrot poniesionych przez nią kosztów procesu, na które składają się: kwota 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, ustalona na podstawie przepisu § 7 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22-10-2015r. w sprawie opat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty za pełnomocnictwo.

Przechodząc do rozważania na temat żądania pozwu M. W. (2) i M. W. (1) przeciwko J. W. (1) o eksmisję z lokalu przy ul. (...) w D., któremu pierwotnie nadano sygn. akt I C 3547/20 i połączono do wspólnego rozpoznania, nie jest ono zasadne.

Zdaniem sądu powódki nie wykazały istnienia przesłanki przemawiającej za nakazaniem przez sąd eksmisji pozwanego J. W. (1). Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika bowiem, iż pozwany zachowywał się wobec nich rażąco nagannie i w sposób uniemożliwiający wspólne zamieszkiwanie.

Większość zeznań powódek i zawnioskowanych przez nie świadków - opisujących zachowanie pozwanego, czy obaw związanych z zamieszkiwaniem z nim - dotyczą okresu sprzed wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Olsztynie z dnia 24-03-2006r. w sprawie II K 160/06, w którym sąd ten skazał J. W. (1) za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. tj. fizyczne i psychiczne znęcanie się nad żoną i dziećmi.

Od zdarzeń, stanowiących podstawę skazania pozwanego w sprawie II K 160/06 minęło 15 lat. Nastąpiło zatarcie skazania na podstawie art. 107 k.k. Ponadto strony zamieszkiwały potem razem przez kolejne 14 lat i powódki nie zgłaszały wobec pozwanego roszczeń związanych z nagannym zachowaniem. Przeciwnie – w trakcie rozmów z kuratorem wyznaczonym przez Sąd Rejonowy w Olsztynie do dozoru nad pozwanym w sprawie II D-136/06/181 M. W. (2) wskazywała, że pozwany pracuje, w domu nie ma większych nieporozumień. Kurator zauważyła, że dzieci są związane emocjonalnie z pozwanym i źle o nim nie mówią (k- 9 akt dozoru), remontuje łazienkę (k- 11 akt dozoru), podejmuje prace dorywcze celem podreperowania budżetu domowego, pije alkohol okazjonalnie i w małych ilościach. Ze spostrzeżeń kuratora wynikało, że pozwany i M. W. (2) nie są w stanie spokojnie rozwiązywać problemów (k- 17), w tym finansowych, które dotyczyły ich rodzinę w czasie okresów, gdy pozwany pozostawał bez pracy. Jest to o tyle istotne, że nadzór ten był sprawowany od czerwca 2006r. do końca marca 2011r., a więc przez prawie 5 lat.

Znamienne jest również, iż w sprawie o rozwiązanie małżeństwa J. W. (1) i M. W. (2) przez rozwód o sygn. akt VI RC 1122/17 Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił prawomocnie żądanie M. W. eksmisji pozwanego J. W. (1) z lokalu przy ul. (...) w D.. A przesłanki do orzeczenia eksmisji w wyroku rozwodowym są takie same, jak w przypadku art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów (...), czyli rażąco naganne postępowanie uniemożliwiające dalsze wspólne zamieszkiwanie rozwiedzionych małżonków (art. 58 § 2 zd. 2 k.r.o.). Sąd rozwodowy może orzec eksmisję tylko wyjątkowo, mianowicie wtedy, gdy zawinione przez małżonka jego rażąco naganne postępowanie uniemożliwia dalsze wspólne zamieszkiwanie rozwiedzionych małżonków. Rażąco naganne postępowanie ma miejsce zwłaszcza wtedy, gdy stałe nadużywanie przez małżonka alkoholu, wywoływanie awantur i dopuszczanie się aktów przemocy stanowi zagrożenie dla życia, zdrowia lub spokoju pozostałego małżonka i innych członków rodziny (por. też VI uchwały Izby Cywilnej SN z 13.I.1978 r., III CZP 30/77, OSNCP 1978, z. 3, poz. 39).

Sąd Okręgowy w Olsztynie w uzasadnieniu wyroku z dnia 29-10-2018r. w sprawie VI RC 1122/17 zawarł pogląd, że nie stwierdził u powoda rażąco nagannego zachowania, które uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie rozwiedzionych małżonków. Wyrok ten uprawomocnił się, po rozpoznaniu apelacji powódki M. W. w części dotyczącej żądania eksmisji pozwanego dnia 5 kwietnia 2019r. Zatem jako podstawę żądania eksmisji pozwanego nie mogą być zaszłości sprzed dnia 5 kwietnia 2019r., gdyż objęte są powagą rzeczy osądzonej.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje niezbicie, że po dniu 5 kwietnia 2019r. miało miejsce zdarzenie, sprowokowane postawą powódek. Mianowicie dnia 01-07-2019r. pozwany J. W. (1) złożył przeciwko powódce M. W. (1), wówczas 23 letniej, pozew o uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Podstawą powództwa było skończenie licencjatu o kierunku turystyka, ostatni rok studiów na kierunku wojskoznawstwo oraz pozyskanie informacji, że powódka pracuje w firmie cateringowej. Na rozprawie dnia 02-03-2020r. pozwany powziął wiedzę, że M. W. (1) pracuje od 2018r., czyli od dwóch lat. Zdarzenia, które wówczas miały miejsce M. W. (2) opisała potem w

zawiadomieniu twierdząc, że pozwany przyszedł dnia 02-03-2020r. do domu pijany, zaczął się awanturować, wyzywać i krzyczeć. Zaczął krzyczeć do córki J., że nie będzie jej pomagać. Wówczas powódka wezwała Policję, że były mąż awanturuje się, że jest pijany i powiedział do niej „Ja cię załatwię”, co odebrała jako groźbę uszkodzenia ciała lub nawet odebrania życia. Ponadto podała, iż w październiku – listopadzie 2019r. były w lokalu dwie interwencje : jedna, gdyż pozwany był pijany i położył się spać, a druga, gdy wstawił jej do pokoju karton gipsowy i wulgarnie zażądał posprzątań. Ona karton musiała wnieść do jego pokoju. Jak podała wówczas powódka M. W. (2) ogólnie w tym okresie od października 2019r. dochodziło do niewielu awantur ze strony J., gdy zwróciło mu się uwagę, by posprzątał po sobie, to miał z tym problem, wyzywał i wyśmiewał. Powódka M. W. (1) złożyła zeznania podobnej treści. Te zeznania oraz dokumenty niebieskiej karty – sporządzone na podstawie twierdzeń powódek, nadto zeznania córki stron J. W. (2) stanowiły podstawę do sporządzenia aktu oskarżenia. Wyrokiem zaocznym z dnia 07-09-2020r. Sąd Rejonowy w Olsztynie uznał J. W. (1) winnego tego, że w okresie od października 2019r. do 3 marca 2020r. w D. znęcał się psychicznie nad byłą żoną M. W. (2) oraz córką M. W. (1) w ten sposób, że wszczynał awantury w miejscu zamieszkania, podczas których używał wobec wymienionych słów powszechnie uznanych za wulgarnie i obelżywe, zaś wobec M. W. (2) kierował groźby pozbawienia życia, które wzbudzały w zagrożonej obawę ich spełnienia, tj. o czyn z art. 207 §1 k.k. i przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. i art. 37ak.k. i art. 34 § 1 i § 1a pkt. 4 k.k., art. 35 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności.

Zgodnie z przepisem art. 11 k.p.c., w postępowaniu cywilnym sąd związany jest jedynie ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa. Natomiast może i powinien zbadać czy czyn ten stanowi rażąco naganne zachowanie, uniemożliwiające wspólne zamieszkanie, zwłaszcza w kontekście orzeczonej kary ograniczenia wolności, orzekanej wyłącznie za stosunkowo drobne występki. Jej zaletą jest to, że sprawca drobnego przestępstwa nie trafia do zakładu karnego, gdzie mógłby ulec dalszej demoralizacji, natomiast wynikający z niej obowiązek pracy lub potrącanie części wynagrodzenia za pracę stanowi dla niego realną dolegliwość.

Ustawa dla zasadności żądania eksmisji wymaga wykazania, że naruszanie porządku domowego ma charakter rażąco naganny, uporczywy i uniemożliwia całkowicie wspólne zamieszkiwanie. Naganne zachowanie musi mieć postać kwalifikowaną (o dużym nasileniu złej woli, szczególnie szkodliwe). Musi też mieć realny wpływ na zamieszkiwanie innych lokatorów skutkujący niemożliwością zamieszkiwania. Powódki nie wykazały tych okoliczności. Zachowanie pozwanego nie jest akceptowalne, ale brakuje mu kwalifikowanych cech naganności. Nie można mówić o dużym nasileniu złej woli pozwanego, w tym wywoływaniu awantur skutkujących interwencjami Policji, czy agresji fizycznej w stosunku do domowników. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że pozwany pracuje, jest aktywny zawodowo, co wyklucza nadużywanie alkoholu. Pozwany dokłada się do kosztów utrzymania lokalu, osobiście wykonał remont kuchni i przedpokoju, w tygodniu obie strony pracują, a powódki w weekendy wyjeżdżają do swych partnerów życiowych. Wskazywane przez powódki fakty, mając miejsce po 5 kwietnia 2019r., wskazują, że powódki miały zastrzeżenia do czystości oraz zachowania pozwanego, który zamyka się w pokoju i mówi do siebie słowa wulgarnie. Są to zachowania uciążliwe i naganne. Podobnie jak zachowanie pozwanego z dnia 03-03-2020r. polegające na wyzywaniu powódek słowami powszechnie uznanymi za wulgarnie i obelżywe oraz zwrócenie się do powódki M. W. słowami „załatwię cię”, co wymieniona uznała za groźbę karalną uszkodzenia ciała lub pozbawiania życia. Zachowanie to – nie pozbawiając negatywnej jego oceny – zostało niejako wywołane zachowaniem M. W. (1), która nie poinformowała ojca, że od dwóch lat pracuje i osiąga dochody niewiele od niego niższe. W sytuacji gdy pozwany zawarł w lipcu 2019r. umowę kredytu w wysokości ok. 38.000 zł na potrzeby córki J. B. (k- 20) i jak zeznał pomaga go jej nieraz spłacać. Świadek ta zeznała, że pozwany pomaga jej finansowo, kupuje dla dziecka np. buty. Ponadto z zeznań tych wynika, że pozwany osobiście wyremontował mieszkanie M. W. (1) przy ul. (...) w D. i był to remont generalny oraz przeprowadził remont lokalu przy ul. (...) w D.. Zachowanie jego wobec rodziny nie sposób uznać za rażąco naganne.

Powódki, jako osoby żądające eksmisji, powinny wykazać, że zachowania pozwanego są szczególnie uciążliwe i uniemożliwiają im wspólne zamieszkiwanie. Powódki tego nie wykazały. Przeciwnie z zeznań świadków i stron wynika, że strony unikają się i albo pracują, albo jest weekend pozwane wyjeżdżają w odwiedziny.

Powódki nie są osobami nieporadnymi. Obie pracują, są niezależne finansowo oraz posiadają wsparcie w rodzinie oraz swych partnerach. Ponadto powódka M. W. (1) jest właścicielką lokalu przy ul. (...) w D..

Reasumując wspólne zamieszkiwanie stron jest niewątpliwie uciążliwe i niekomfortowe dla obu stron. Powódka M. W. (1) ma własny lokal, w którym może zamieszkać. Natomiast powódka M. W. (2) ma możliwość zainicjowania podziału majątku wspólnego dorobkowego, w postaci prawa najmu do lokalu przy ul. (...) w D. poprzez złożenie stosownego wniosku do sądu. Wówczas sąd rozstrzygnie komu przyznać to prawo, czy powódce, po rozliczeniu się z finansowym z pozwanym, czy pozwanemu, za stosowną spłata na jej rzecz.

Z powyższych powodów powództwo M. W. (2) i M. W. (1) przeciwko Janowi Wierzbickiemu oddalono, jako niezasadne.

SSR Marzena Żywucka

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć: powódce M. W. (2) z pouczeniem, pełn. powódki M. W. (1) – adw. M. P. oraz pozwanemu J. W. (1) z pouczeniem,
3. Z apelacją lub za 14 dni.

(...)-2021r.